

Rättssekretariatet
Hanna-Lotta Nielsen
08-678 56 13
hanna-lotta.nielsen@pts.se

Konsekvensutredning avseende Post- och telestyrelsens föreskrifter om förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst

1. Inledning

Post- och telestyrelsen (PTS) avser att med stöd av 30 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation utfärda föreskrifter avseende förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst.

PTS redovisar härmed sin utredning enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. De ändringar som föranletts av de synpunkter som inkommit vid remissrunda under våren 2008 har införts i föreskrifterna och i denna konsekvensutredning.

2. Bakgrund

Enligt 5 kap. 7 § första stycket första punkten lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK) ska den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst medverka till att nödsamtal utan avbrott kan förmedlas avgiftsfritt för användaren. Enligt 5 kap. 7 § första stycket andra punkten LEK ska dessa tillhandahållare även, i den mån det är tekniskt genomförbart, tillhandahålla den som mottar nödsamtal lokaliseringssuppgifter.

Regleringen i LEK genomför det EG-rättsliga regelverket inom elektronisk kommunikation. Enligt artikel 23 i det s.k. USO-direktivet¹ ska medlemsstaterna

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster). (EUT L, 24.4.2002, s.10 (Celex 320021L0022)).

säkerställa att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster i fasta anslutningspunkter vidtar alla rimliga åtgärder för att säkerställa oavbruten tillgång till larmtjänster. Enligt artikel 26.1 samma direktiv ska medlemsstaterna vidare säkerställa att samtliga slutanvändare av allmänt tillgängliga telefonitjänster kan ringa avgiftsfritt genom att använda det gemensamma europeiska nödnumret 112. I artikel 26.3 samma direktiv föreskrivs att medlemsstaterna även ska säkerställa att företag som driver allmänna telefonnät, i den mån som det är tekniskt genomförbart, till den som ansvarar för larmtjänster tillhandahåller information om varifrån samtalet kommer för samtliga samtal till nödnumret. Här har PTS att beakta en rekommendation framtagen av Europeiska gemenskapernas kommission².

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, enligt 5 kap. 7 § sista stycket LEK, meddela föreskrifter om på vilket sätt skyldigheterna skall fullgöras och om undantag från skyldigheterna.

Enligt 30 § i förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation får PTS meddela föreskrifter om på vilket sätt skyldigheter enligt 5 kap. 7 § LEK ska fullgöras och om undantag från dessa skyldigheter.

2.1. Behov av en föreskrift och alternativa lösningar

Det finns ett behov av att ha bestämmelser om förmedling av nödsamtal och tillhandahållandet av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst i en föreskrift. I dag gäller PTS föreskrifter (PTSFS 2002:4) om förmedling av nödsamtal till samhällets alarmerings- och räddningstjänst. Dessa föreskrifter har meddelats med stöd av telelagen (1993:597) och teleförordningen (1997:399) som är upphävda. Tjänstetillhandahållarna på marknaden känner väl till denna föreskrift. Det är utifrån detta förhållande mest ändamålsenligt att fortsätta reglera skyldigheter gentemot tjänstetillhandahållare vad gäller förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst i en föreskrift. En föreskrift kan på ett tydligt sätt reglera dessa skyldigheter.

Mot bakgrund av detta är det PTS uppfattning att skyldigheterna i LEK vad gäller förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst ska regleras i en föreskrift.

Förslaget till nya föreskrifter om förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst, vilka är avsedda att ersätta PTSFS 2002:4, innebär en, såväl språklig som materiell, anpassning till bestämmelserna i LEK och till den tekniska utvecklingen på marknaden. Skyldigheten om medverkan

---

² Kommissionens rekommendation av den 25 juli 2003 om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering (EUT L , 29.7.2003, s. 49 (Celex 32003H0558)).

till förmedling av nödsamtal är i sak densamma i LEK jämfört med telelagen, medan skyldigheten att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter är en nyhet i LEK. Det finns således ett behov av att meddela nya föreskrifter. Nedan redovisas PTS närmare utredning och motivering för respektive bestämmelse i förslaget.

3. Förslag till föreskrifter

3.1. Syfte

Huvudsyftet med aktuellt förslag till föreskrifter är att anpassa bestämmelserna till gällande reglering i LEK, vilken redogjorts för ovan. Ett annat syfte är att förtydliga för marknads aktörer på vilket sätt de aktuella skyldigheterna i LEK ska fullgöras av den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst.

3.2. Antal och berörda aktörer

De som berörs av förslaget till föreskrifter är de som omfattas av skyldigheterna i 5 kap. 7 § första stycket första och andra punkten LEK, dvs. alla tillhandahållare av en allmänt tillgänglig telefonitjänst enligt LEK:s definition. Telefonitjänst definieras i 1 kap. 7 § LEK som en elektronisk kommunikationstjänst som innebär möjlighet att ringa upp eller ta emot samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan, inklusive nödsamtal. Nödsamtal definieras vidare i 1 kap. 7 § LEK som samtal till samhällets alarmeringstjänst via ett nummer inom fastställd nummerplan för telefoni. Detta nummer är 112. Den som endast tillhandahåller nät omfattas således inte av de aktuella skyldigheterna. I förarbetena till LEK uttalar regeringen att denna ordning är tillräcklig för att möjliggöra nåbarhet till nödnumret och att det här kan anses ligga att den berörde i sin tur måste försäkra sig hos nätägaren om kontakt med nödnummer innan försäljning och distribution av telefonitjänsten kan påbörjas.³ Den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst måste alltså, genom avtal eller på annat sätt, försäkra sig om att skyldigheterna i lagen uppfylls. LEK är teknikneutral, vilket innebär att lagens skyldigheter gäller oavsett tjänstetillhandahållarens tekniska lösning för telefonitjänsten. Tillhandahållare av såväl fast kretskopplad som mobil och IP-baserad telefonitjänst omfattas således av lagen.

Exakt hur många aktörer som berörs av föreskrifterna är svårt att fastställa. Allmänna kommunikationsnät av sådant slag som vanligen tillhandahålls mot ersättning eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster får endast tillhandahållas, enligt 2 kap. 1 § LEK, efter anmälan till PTS. Antalet anmälda tjänstetillhandahållare uppgår till ca 450 stycken företag. Antalet aktörer som tillhandahåller en telefonitjänst och som därmed berörs av de aktuella föreskrifterna uppgår maximalt till detta antal. De anmälda företagens storlek varierar varför de berörda företagen består av både små och stora företag.

---

³ Prop. 2002/03:110 s. 245.

3.3. Kostnader och andra effekter av förslaget till föreskrifter

3.3.1. Tillämpningsområde och definitioner

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om medverkan vid förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst⁴.

Föreskrifterna gäller för den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

I dessa föreskrifter avses med

tjänstetillhandahållare: en aktör som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst enligt lagen om elektronisk kommunikation,

samhällets alarmeringstjänst: den som ansvarar för att samordna, dvs. ta emot, behandla och styra, nödsamtal till de alarmeringstjänster som finns uppräknade i bilaga 1.

Övriga termer och begrepp i dessa föreskrifter överensstämmer med deras innebörd i lagen om elektronisk kommunikation.

Detta förslag till föreskrifter innehåller bestämmelser om medverkan vid förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst. Enligt 6 kap. 10 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor ska kommunerna och de statliga myndigheter som ansvarar för räddningstjänst se till att det finns anordningar för alarmering av räddningsorganen. Staten har genom avtal givit SOS Alarm AB i uppdrag att svara för nödnumret 112 inom Sverige samt för alarmeringstjänsten för statlig räddningstjänst. I detta avtal finns en förteckning, vilken framgår av bilaga 1 till förslaget till föreskrifter, över de olika alarmeringstjänster som samhällets alarmeringstjänst omfattar. Förteckningen innehåller några mindre förändringar jämfört med PTSFS 2002:4 avseende vilka alarmeringstjänster som omfattas.

För att överhuvudtaget omfattas av bestämmelserna i föreskriften ska tjänstetillhandahållaren tillhandahålla en allmänt tillgänglig telefonitjänst i enlighet med definitionen i 1 kap 7 § LEK. Det innebär att alla tjänstetillhandahållare som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst som innebär att ringa upp eller ta emot samtal via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan inklusive nödsamtal omfattas. Se också stycke 3.2.

3.3.2. Förmedling av nödsamtal

2 § Om inget annat avtalats mellan tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst, ska tjänstetillhandahållaren, vid förmedling av nödsamtal, använda de koder som fastställts i specifikationen ITS 21, utgåva 1 – tillägg 1⁵.

---

⁴ I bilaga 1 till föreskriften finns en förteckning över de alarmeringstjänster som samhällets alarmeringstjänst omfattar enligt gällande avtal av den 29 juni 2006 mellan staten och SOS Alarm AB.

Denna bestämmelse reglerar hur förmedling av nödsamtal ska ske. Tjänstetillhandahållarna har möjlighet att sluta avtal med samhällets alarmeringstjänst om hur nödsamtal ska förmedlas. Om inget sådant avtal slutits, ska nödsamtal förmedlas på det sätt som beskrivs i 2 §.

För att samhällets alarmeringstjänst ska kunna styra nödsamtal till lämplig alarmeringscentral är det nödvändigt att nödsamtalen förmedlas på ett korrekt sätt. Nödsamtalen ska förmedlas i enlighet med de koder som fastställts i specifikationen ITS21, utgåva 1 – tillägg 1. I denna specifikation görs en indelning av nödsamtalen utifrån geografiska områden och typer av telefonitjänster. Varje kategori har tilldelats en unik tresiffrig kod. För traditionell fast- och mobil telefoni finns koder för samtliga kommuner i Sverige. För IP-baserad telefoni finns länskoder och i de fall där det inte går att lokalisera dessa samtal finns riksgemensamma koder. När ett nödsamtal tas emot av samhällets alarmeringstjänst ska den specifika kommun-, läns- eller riksgemensamma koden således följa med samtalet.

Utifrån den kod som följer av ITS 21 styr sedan samhällets alarmeringstjänst nödsamtalet till den alarmeringscentral som är mest lämplig att ta hand om det. Det är upp till samhällets alarmeringstjänst att bestämma till vilken alarmeringscentral ett nödsamtal ska styras. Tjänstetillhandahållaren behöver således inte tekniskt eller praktiskt veta vilken alarmeringscentral som ska betjäna ett specifikt nödsamtal. Lösningen ger också samhällets alarmeringstjänst en flexibilitet i samordningen och den blir inte beroende av enskilda alarmeringscentraler.

PTS inser att det saknas riktlinjer för praktisk tillämpning av ITS 21 i vissa fall och att en dialog behövs mellan tjänstetillhandahållare och samhällets alarmeringstjänst för att lösa särskilda problemfall, t.ex. vid nödsamtal från IP-baserade telefonitjänster där det kan vara svårt att avgöra var den nödstälde befinner sig. Generellt är styrning av nödsamtal så långt som möjligt att föredra, dvs. att kommunkoder ska sättas i största möjliga utsträckning. PTS anser att riktlinjer för praktisk tillämpning bör arbetas fram inom ramen för ITS arbete.

PTS gör bedömningen att förändringen i aktuellt förslag till 2 § inte medför orimliga kostnader för tjänstetillhandahållarna. I motsvarande bestämmelse (2 §) i PTSFS 2002:4 föreskrivs bl.a. att förmedling av nödsamtal från fasta nätanslutningspunkter ska ske med ledning av riktnummerområden. En övergång till att tillämpa fastställda

---

⁵ Routing of calls to the emergency numbers 112 using the Identification Plan of Municipalities. Specifikationen publiceras av Informationstekniska standardiseringen (ITS) och finns tillgänglig på ITS webbplats, www.its.se.

koder i enlighet med ITS 21 har redan skett och är, såvitt PTS förstått, redan praxis vid förmedling av nödsamtal.

3.3.3. Underrättelse vid störningar m.m.

3 § Om nödsamtal på grund av störningar, avbrott i nät eller liknande inte kan förmedlas, ska tjänstetillhandahållaren omedelbart underrätta samhällets alarmeringstjänst. Vid planerade avbrott ska underrättelse lämnas senast fyra dagar före avbrottet, om inte annat överenskommit.

Underrättelsen enligt första stycket ska innehålla uppgift om orsaken till att nödsamtal inte kan förmedlas, avbrottets omfattning, berörda kommuner och antalet berörda abonnenter samt beräknad tid för avbrottet i den mån sådana uppgifter är tillgängliga.

Tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst kan komma överens om att tillhandahålla information utöver vad som framgår av andra stycket.

Tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst kan komma överens om på vilket sätt underrättelsen enligt andra stycket ska ske.

Denna bestämmelse innehåller endast mindre ändringar jämfört med 4 § i PTSFS 2002:4.

En del tjänstetillhandahållare kan ha svårt att lämna samtliga de uppgifter som enligt andra stycket i paragrafen ska ingå i en underrättelse till samhällets alarmeringstjänst. För tjänstetillhandahållare av vissa IP-telefonitjänster kan det t.ex. vara svårt att få fram information om vilka kommuner och antalet abonnenter som berörs av störningar eller avbrott i nät eller liknande. Vidare kan de sakna kontroll och kännedom om underliggande näts tillgänglighet. Med hänsyn till svårigheterna att lämna samtliga uppgifter som räknas upp i andra stycket ska sådana uppgifter ingå i underrättelsen till samhällets alarmeringstjänst i den mån de finns tillgängliga för tjänstetillhandahållaren. En tjänstetillhandahållare kan också komma överens med samhällets alarmeringstjänst om vilken information som ska tillhandahållas enligt andra stycket i paragrafen.

I fjärde stycket föreskrivs att tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst kan komma överens om på vilket sätt underrättelsen enligt paragrafens andra stycke ska ske. Tjänstetillhandahållarna har olika förutsättningar, tekniska system m.m. som måste beaktas vid underrättelser av störningar och avbrott. Eftersom det är samhällets alarmeringstjänst som ska ta hand om den i underrättelsen lämnade informationen och kunna analysera denna är det också viktigt att det blir en viss enhetlighet på vilket sätt underrättelsen ska ske. Det är därför mest ändamålsenligt att tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst kommer överens om på vilket sätt underrättelsen ska ske.

PTS bedriver, i samverkan med tjänstetillhandahållare och SOS Alarm AB, ett projekt med syfte att skapa ett system som möjliggör en gemensam lägesuppfattning vid avbrott och störningar (GLU) inom sektorn. Tanken är att GLU ska kunna användas även för tillhandahållande av störningsinformation till samhällets alarmeringstjänst.

PTS bedömning är att bestämmelsen om störningsinformation inte medför orimliga kostnader för tjänstetillhandahållarna eftersom den i sak liknar gällande bestämmelse i stor utsträckning.

3.3.4. Lokaliseringsuppgifter

4 § Vid förmedling av nödsamtal ska tjänstetillhandahållaren, i den mån det är tekniskt genomförbart, överföra den uppringandes telefonnummer (A-nummer) till samhällets alarmeringstjänst.

Denna bestämmelse är i sak oförändrad jämfört med 5 § i PTSFS 2002:4.

Den uppringandes telefonnummer (A-nummer) ska, i den mån det är tekniskt genomförbart, överföras med nödsamtalet till samhällets alarmeringstjänst. Denna information möjliggör för en larmoperatör att vid behov återringa den som ringt nödsamtalet. Vidare används A-numret för att lokalisera den nödställda, genom att få fram den geografiska adressen för nätanslutningspunkten eller abonnemanget och för mobila nödsamtal även i syfte att kunna positionera denne. Bedömningen av teknisk genomförbarhet omfattar såväl en bedömning av teknisk möjlighet som ekonomisk rimlighet.

Med en ökande förekomst av IP-baserade telefonitjänster finns på sikt ett behov att vidga definitionen av den uppringandes identitet. Ett alternativ till A-nummer för IP-baserade telefonitjänster skulle t.ex. kunna vara den uppringandes SIP-adress. Det är dock fortfarande en liten andel av nödsamtalen till samhällets alarmeringstjänst som har en annan identitet än A-nummer. I princip samtliga IP-baserade telefonitjänster som ger möjlighet att ringa nödsamtal kan överföra A-nummer. För att vidga definitionen krävs en tydlighet av vilken identitet som ska överföras och hur den ska användas. Samhällets alarmeringstjänst genomför för närvarande en testverksamhet med IP-inkoppling som bl.a. ska klargöra frågor kring detta. Riktlinjer för hur nödsamtal via IP-baserade telefonitjänster ska förmedlas håller också på att arbetas fram inom ITS.⁶ När dessa tester är genomförda och riktlinjer är klara kommer frågan om en vidgning av den uppringandes identitet att aktualiseras.

PTS bedömning är att denna bestämmelse inte medför orimliga kostnader för tjänstetillhandahållarna eftersom den i sak är oförändrad jämfört med gällande föreskrifter.

5 § Vid förmedling av nödsamtal från mobila nätanslutningspunkter ska tjänstetillhandahållaren, i den mån det är tekniskt genomförbart, överföra lokaliseringssuppgifter enligt de tekniska krav som anges i Svensk Standard

---

⁶ ITS 25, Guidelines for calls to emergency numbers 112 and 90 000 in Sweden using IP-interconnection.

SS636394:2004, utgåva 17, avseende positioneringsfall 1 (positionering av nödsamtal i användarens hemmanät) i tabell 3 i avsnitt 7.5.3 till samhällets alarmeringstjänst.

Tjänstetillhandahållaren och samhällets alarmeringstjänst kan komma överens om att överföra lokaliseringssuppgifter enligt standarden även i övriga positioneringsfall.

Vid förmedling av sådana nödsamtal som anges i första stycket ska tjänstetillhandahållaren, i den mån det är tekniskt genomförbart, på begäran av samhällets alarmeringstjänst, tillhandahålla den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress.

De adresssuppgifter som ska lämnas enligt tredje stycket ska vara så korrekta och uppdaterade som kan anses rimligt.

Bestämmelsen i 5 § är ny. Syftet med den är att samhällets alarmeringstjänst ska få tillgång till bästa tillgängliga lokaliseringssuppgifter för samtliga mottagna nödsamtal.

I bestämmelsens första stycke möjliggörs lokalisering genom positionering av var den som ringer nödsamtal från mobil nätanslutningspunkt befinner sig. För att möjliggöra för samhällets alarmeringstjänst att erhålla lokaliseringssuppgifter i dessa fall antogs under våren 2004 en svensk standard som beskriver gränssnitt, informationsinnehåll och rutiner för överföring av lokaliseringsdata mellan mobiltelefonnät och samhällets alarmeringstjänst. Standarden som är framtagen i samverkan mellan samhällets alarmeringstjänst och tillhandahållare av mobiltelefonitjänster har införts.

I förslaget till 5 § första stycket föreskrivs att tjänstetillhandahållaren ska, i den mån det är tekniskt genomförbart, överföra lokaliseringssuppgifter i enlighet med de tekniska krav som anges i denna standard. Bestämmelsen är i nuläget begränsad till att gälla positioneringsfall 1 enligt standarden. Positioneringsfall 1 avser nödsamtal som rings från en mobiltelefon med ett giltigt SIM-kort i tjänstetillhandahållarens egna mobilnät. Såvitt PTS förstår kan tjänstetillhandahållare i stor utsträckning överföra lokaliseringssuppgifter enligt positioneringsfall 1.

Tjänstetillhandahållare kan också, utöver vad som gäller enligt första stycket och genom avtal med samhällets alarmeringstjänst, överenskomma om att överföra lokaliseringssuppgifter enligt standarden även i övriga positioneringsfall, dvs. positioneringsfall 2a, 2b, 3 och 4. Positioneringsfall 2a avser nödsamtal från en mobiltelefon med ett giltigt SIM-kort i ett annat besökande nationellt mobilnät, något som brukar benämnas nationell roaming. Positioneringsfall 2b avser nödsamtal från en mobiltelefon med ett giltigt utländskt SIM-kort i ett besökande nationellt mobilnät, s.k. internationell inbound roaming. Positioneringsfall 3 avser nödsamtal från en mobiltelefon utan ett giltigt eller igenkännbart SIM-kort, t.ex. om roamingavtal saknas, SIM-kortet inte är aktiverat eller om det är ett kontantkort utan pengar på.

---

⁷Positioning of Mobile Terminals at Emergency Calls. Standarden publiceras av ITS och finns tillgänglig på ITS webbplats, www.its.se.

Positioneringsfall 4 avser nödsamtal från en mobiltelefon som saknar SIM-kort eller där detta är trasigt.

Vid nödsamtal från mobila nätanslutningspunkter används i första hand positionering, enligt 5 § första och andra styckena, för att lokalisera den nödstälde. I vissa fall finns behov av att erhålla abonnemangsuppgifter för att lokalisera den nödstälde, t.ex. om den nödstälde uppger att han/hon befinner sig hemma. Således föreskrivs i 5 § tredje och fjärde styckena om denna skyldighet.

Bestämmelserna är nya och avser skyldighet för tjänstetillhandahållarna att, i den mån det är tekniskt genomförbart, på begäran, tillhandahålla samhällets alarmeringstjänst geografiska adressuppgifter vid nödsamtal från mobila nätanslutningspunkter samt att se till att adressuppgifterna är korrekta och uppdaterade. I vissa fall saknas den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress, vilket bl.a. kan vara fallet vid användning av SIM-kortslösa mobiltelefoner. Det är då inte tekniskt genomförbart för tjänstetillhandahållaren att tillhandahålla adressuppgiften.

De adressuppgifter som ska tillhandahållas enligt tredje stycket utgör också sådana uppgifter om abonnemang eller sådan annan uppgift som angår ett särskilt meddelande som stadgas om i 6 kap. 20 § första stycket, första och tredje punkterna LEK. Som framgår av 6 kap. 22 § första stycket, åttonde punkten LEK ska den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst, på begäran, lämna sådana uppgifter till regionala alarmeringscentraler. Detta innebär att det följer direkt av LEK att abonnemangsuppgifter bestående av fysiska adresser, på begäran, ska tillhandahållas samhällets alarmeringstjänst. Vissa fysiska adresser kan således vara dels uppgifter om abonnemang, dels lokaliseringsuppgifter. Med hänsyn till vikten av att samhällets alarmeringstjänst får tillgång till de fysiska adresser som kan utgöra lokaliseringsuppgifter för att kunna lokalisera en nödställd person föreskrivs i 5 § tredje stycket att tjänstetillhandahållare, på begäran, ska tillhandahålla den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress i den mån det är tekniskt genomförbart.

I sista stycket föreskrivs att adressuppgifterna ska vara så korrekta och uppdaterade som kan anses rimligt. För en bedömning av vad som kan anses rimligt kan hänvisas till 4 § i PTS föreskrifter PTSFS 2005:3 om skyldighet att lämna ut abonnentuppgifter. Där stadgas bl.a. att, om inte annat har överenskommits, ska tjänstetillhandahållaren dels lämna ut abonnentuppgifter vid ett tillfälle (bulkutlämnande), dels en gång per dygn lämna ut nya och ändrade uppgifter.

Bestämmelsen i 5 § första stycket medför kostnader för tillhandahållare av mobiltelefonitjänster för införandet av positioneringsstandarderna i sina respektive miljöer, och för att löpande tillhandahålla lokaliseringsuppgifter. Enligt uppgifter från SOS Alarm AB fördelas investeringskostnaderna i enlighet med avtal som ingås mellan

samhällets alarmeringstjänst och tjänstetillhandahållarna. Samhällets alarmeringstjänst ersätter löpande tjänstetillhandahållare för användning av tjänsten och bekostar själv införandet av funktionen i sin egen driftsmiljö. Kostnaderna för funktionen måste ställas mot den stora nytta det medför att på ett effektivt sätt kunna lokalisera den nödställda i en nödsituation. Efter en sådan avvägning bedömer PTS att kostnaderna inte kan ses som orimligt höga eller att kravet i övrigt är oproportionerligt. Dessutom bedömer PTS att tjänstetillhandahållarna i kommersiellt syfte bör kunna använda de investeringar som görs för att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter.

De adressuppgifter som ska tillhandahållas enligt tredje stycket är sådana uppgifter som tjänstetillhandahållaren normalt har tillgång till varför inte några extra kostnader torde uppkomma. De eventuella kostnader som kan uppkomma för att tillhandahålla adressuppgifterna måste även i detta fall ställas mot den stora nytta det medför att kunna lokalisera den nödställda på ett effektivt sätt. Efter en sådan avvägning bedömer PTS att kostnaderna inte kan ses som orimligt höga eller att kravet i övrigt är oproportionerligt.

6 § Vid förmedling av de nödsamtal som inte omfattas av 5 § ska tjänstetillhandahållaren, i den mån det är tekniskt genomförbart, på begäran av samhällets alarmeringstjänst, tillhandahålla den geografiska adressen för nätanslutningspunkten eller, om sådan adress inte kan fastställas, den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress.

De adressuppgifter som ska lämnas enligt första stycket ska vara så korrekta och uppdaterade som kan anses rimligt.

Bestämmelsen i 6 § är en nyhet i jämförelse med PTSFS 2002:4. Bestämmelsen omfattar alla de nödsamtal som inte utgör nödsamtal från mobila nätanslutningspunkter. Med andra ord omfattar bestämmelsen nödsamtal från alla övriga nätanslutningspunkter och inkluderar således all övrig telefoni såsom bl.a. traditionell fast telefoni samt fast, nomadisk och mobil IP-baserad telefoni.

Alla nödsamtal från det fasta telefont nätet omfattas av bestämmelsen i 6 §. För sådana nödsamtal är det normalt inga problem att lokalisera varifrån samtalet kommer eftersom nätanslutningspunkten är fast och det finns adressuppgifter som relaterar till denna.

Vidare omfattas alla nödsamtal från IP-baserade telefonitjänster av 6 § under förutsättning att föreskrifterna är tillämpliga. Vid förmedling av nödsamtal som rings från sådana telefonitjänster ska tjänstetillhandahållaren, i den mån det är tekniskt genomförbart, på begäran av samhällets alarmeringstjänst, tillhandahålla den geografiska adressen för nätanslutningspunkten eller, om sådan adress inte kan fastställas, den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress.

De flesta tillhandahållare av IP-baserade telefonitjänster har möjlighet att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter. Förutsättningarna för att med tillförlitlighet avgöra var en användare befinner sig skiljer sig dock mellan olika typer av IP-baserade telefonitjänster. Tillhandahållare av fast IP-baserad telefoni har som regel tillgång till den geografiska adressen för nätanslutningspunkten. Ur lokaliseringssynpunkt liknar denna telefonitjänst i stor utsträckning traditionell fast telefoni och sannolikheten att användaren flyttar sin terminal utan tjänstetillhandahållarens kännedom bedöms som liten. För nomadiska IP-baserade telefonitjänster kan det dock vara svårt att fastställa den geografiska adressen för nätanslutningspunkten. I dessa fall kan abonnemangsuppgifter användas för att lokalisera den nödstälde, t.ex. om denne befinner sig i hemmet. För nomadiska IP-baserade telefonitjänster finns det också i förekommande fall möjligheter för användaren att själv uppdatera var han/hon befinner sig. Det är dock troligt att antalet användare som informerar tjänstetillhandahållaren om när telefonen flyttas är lågt varför tillförlitligheten avseende geografisk adress för nätanslutningspunkten för nomadiska IP-telefonitjänster är låg. I den mån lokaliseringssinformation finns är det ofta den geografiska adressen för abonnemanget, såsom faktureringsadress eller abonnemangsinnehavarens adress.

Syftet med bestämmelserna i föreskriften är att tillhandahålla bästa tillgängliga lokaliseringssuppgifter för samhällets alarmeringstjänst. Om det inte är tekniskt genomförbart för en tjänstetillhandahållare att tillhandahålla den geografiska adressen för nätanslutningspunkten på grund av att användaren inte är bunden av en viss nätanslutningspunkt kanske det är tekniskt genomförbart att tillhandahålla den geografiska adressen för abonnemanget, såsom en faktureringsadress. Som framförts ovan kan detta underlätta för samhällets alarmeringstjänst att lokalisera den nödstälde. Vad gäller eventuell överlappning med bestämmelserna om tillhandahållande av uppgifter om abonnenter och annan uppgift som angår ett särskilt elektroniskt meddelande enligt 6 kap. 20 och 6 kap. 22 §§ LEK hänvisas till vad som ovan nämnts under 5 § i detta hänseende.

IP-baserade telefonitjänster är under framväxt och PTS är mån om att främja utvecklingen av nya kommunikationstekniker och att inte hindra denna utveckling genom att ställa alltför höga krav. När tekniken i framtiden utvecklats mer och möjliggör för tillhandahållare av sådana telefonitjänster att avgöra var användaren befinner sig och hur störningar påverkar möjligheten att ringa nödsamtal kan det bli aktuellt att närmare precisera kraven avseende tillhandahållandet av lokaliseringssuppgifter. En närmare beskrivning av problematiken kring IP-baserad telefoni och möjligheten att nå nödnummer 112 framgår av PTS rapport ”IP-baserad telefoni och andra elektroniska kommunikationstjänster samt möjligheten att nå nödnummer 112”⁸.

---

⁸ PTS-ER-2006:15.

Alla adressuppgifter som tillhandahålls i enlighet med 6 § första stycket, ska vara så korrekta och uppdaterade som kan anses rimligt. För bedömningen av vad som är rimligt i andra stycket, hänvisas till vad som ovan nämnts under 5 § i detta hänseende. För tillhandahållare av IP-baserade telefonitjänster kan det vara förenat med svårigheter att tillhandahålla korrekta och uppdaterade adresser. Eftersom vissa IP-baserade telefonitjänster inte kräver en fast nätanslutningspunkt kan en geografisk adress för denna saknas. Vidare kan en användare betala fakturor via Internet och byta bostadsadress utan att meddela tjänstetillhandahållaren detta vilket kan leda till att abonnemangsadressen är felaktig. För nomadiska IP-baserade telefonitjänster finns det tekniska lösningar som gör det möjligt för en användare att själv ange sin position. Lösningar där användaren själv anger sin geografiska placering är dock inte tillräckligt tillförlitliga, då det kan vara svårt att säkerställa att positionen/adressen är uppdaterad. PTS utgångspunkt är att användare inte bör göras ansvariga för att uppdatera geografisk information om var de befinner sig. Det bör vara tjänstetillhandahållarnas ansvar att tekniskt försöka lösa problemet med att kunna förmedla nödsamtal och tillhandahålla lokaliseringssuppgifter även för IP-baserade telefonitjänster.

PTS bedömning är att kostnaderna för att tillhandahålla adressuppgifter, och för att hålla dessa rimligt korrekta och uppdaterade, inte är orimligt höga med tanke på den stora nytta det innebär att kunna lokalisera den nödställda i en nödsituation. PTS anser även att tjänstetillhandahållarna bör ha kommersiell nytta av att ha korrekta och uppdaterade adressuppgifter.

4. Borttagande av gällande bestämmelse

4.1. 3 § i PTSFS 2002:4

Bestämmelsen i 3 § i PTSFS 2002:4 lyder enligt följande:

Förmedling av nödsamtal ska kunna ske med hjälp av alternativa framkopplingsvägar till alarmeringscentralen. Denna skyldighet får dock inte vara mer betungande än som kan anses vara skäligt med hänsyn till verksamhetens omfattning och betydelse.

Till skillnad från PTSFS 2002:4 saknas bestämmelse om förmedling av nödsamtal med hjälp av alternativa framkopplingsvägar i det nu aktuella förslaget till föreskrifter. Någon ändring i sak är emellertid inte avsedd.

Enligt 5 kap. 6 a § LEK ska den som tillhandahåller allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, se till att verksamheten uppfyller rimliga krav på god funktion och teknisk säkerhet samt på uthållighet och tillgänglighet vid extraordinära händelser i fredstid. Denna bestämmelse omfattar bl.a. krav på alternativa framkopplingsvägar, s.k. redundans, och gäller generellt, även vid förmedling av nödsamtal. För tillhandahållare av allmänt tillgängliga telefonitjänster ålägger inte LEK större ansvar, eller ställer högre krav, avseende funktionalitet i näten vid förmedling av nödsamtal, än vid förmedling av samtal i allmänhet. Enligt 6 kap. 10

§ lagen om skydd mot olyckor är det i stället kommunerna och de statliga myndigheter som ansvarar för räddningstjänst, som har huvudansvaret för att det finns anordningar för alarmering av räddningsorganen. Vidare anges i förarbetena till LEK att varje enskilt avbrott i kommunikationen inte ska ses som ett åsidosättande av skyldigheten att förmedla nödsamtal.⁹ Skyldigheten i 5 kap. 7 § första stycket första punkten innebär således inte en skyldighet att tillhandahålla en till hundra procent oavbruten möjlighet för användaren att nå nödnumret 112.

Mot denna bakgrund skulle en särskild bestämmelse om alternativa framkopplingsvägar i föreskrifterna om förmedling av nödsamtal kunna ge ett felaktigt intryck av att andra, potentiellt strängare, krav avseende funktionalitet gäller vid förmedling av nödsamtal, vilket inte är fallet. Bestämmelsen är därför borttagen.

5. Överensstämmelse med EG-rätten

Enligt 5 kap. 7 § första stycket första punkten LEK ska den som tillhandahåller en allmänt tillgänglig telefonitjänst medverka till att nödsamtal utan avbrott kan förmedlas avgiftsfritt för användaren. Enligt 5 kap. 7 § första stycket andra punkten LEK ska dessa tillhandahållare även, i den mån det är tekniskt genomförbart, tillhandahålla den som mottar nödsamtal lokaliseringssuppgifter.

Regleringen i LEK genomför det EG-rättsliga regelverket inom elektronisk kommunikation. Som framgått ovan ska medlemsstaterna, enligt artikel 23 i USO-direktivet, säkerställa att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga telefonitjänster i fasta anslutningspunkter vidtar alla rimliga åtgärder för att säkerställa oavbruten tillgång till larmtjänster. I artikel 26.3 samma direktiv föreskrivs att medlemsstaterna även ska säkerställa att företag som driver allmänna telefonnät, i den mån som det är tekniskt genomförbart, till den som ansvarar för larmtjänster tillhandahåller information om varifrån samtalet kommer för samtliga samtal till nödnumret. Här har också PTS att beakta en rekommendation framtagen av Europeiska gemenskapernas kommission¹⁰.

PTS gör den bedömningen att förslaget till nya föreskrifter överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

---

⁹ Prop. 2002/03:110 s. 385.

¹⁰ Kommissionens rekommendation av den 25 juli 2003 om behandling av lokaliseringssuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering (EUT L , 29.7.2003, s. 49 (Celex 32003H0558)).

6. Särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning

PTS har beaktat frågan om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. Som ovan nämnts innehåller föreskrifterna bestämmelser om förmedling av nödsamtal och underrättelse till alarmeringscentral vid avbrott och störningar, samt tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter. PTS föreskrifter (PTSFS 2002:4) om förmedling av nödsamtal till samhällets alarmerings- och räddningstjänst har meddelats med stöd av telelagen (1993:597) och teleförordningen (1997:399). Syftet med de nya föreskrifterna är att såväl språkligt som materiellt anpassa PTSFS 2002:4 till bestämmelserna i LEK. Skyldigheten att medverka till förmedling av nödsamtal är i sak densamma som tidigare, medan skyldigheten att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter är ny i LEK. Syftet är vidare att förtydliga på vilket sätt tjänstetillhandahållare ska uppfylla skyldigheterna i LEK. Avsikten med förslaget är även att i visst mått anpassa föreskrifterna till de metoder som idag tillämpas för förmedling av nödsamtal.

För en verksamhet som i dagsläget inte uppfyller bestämmelserna kan föreskrifterna medföra ökade kostnader i form av investeringar och vissa löpande kostnader. Detta kan i vissa fall handla om att genom avtal försäkra sig om att skyldigheten i lagen och föreskrifterna uppfylls. PTS bedömning är dock att de flesta tillhandahållare redan idag förmedlar nödsamtal och avbrottsinformation på det sätt som beskrivs i förslaget till föreskrifter.

PTS bedömer att kostnaderna för att uppfylla bestämmelserna i föreskrifterna är rimliga i förhållande till behovet och nyttan av att nödsamtal kan förmedlas och den nödställda lokaliserar på ett så bra och effektivt sätt som möjligt. Finns det inte förutsättningar att uppfylla kraven på att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter på grund av att det inte är tekniskt genomförbart för en viss tjänstetillhandahållare finns detta inskrivet i de aktuella bestämmelserna varför detta också kan ses som ett skydd för mindre företag.

PTS bedömer att aktuellt förslag till föreskrifter inte kommer att snedvrída konkurrensen mellan relativt små och större tillhandahållare. Kraven som ställs i föreskrifterna uppfylls i ganska stor utsträckning redan idag av tjänstetillhandahållare.

PTS kommer att inom ramen för myndighetens tillsynsverksamhet kontrollera efterlevnaden av föreskrifterna. I tillsynsarbetet kan t.ex. hänsyn tas till nya tjänstetillhandahållares behov av exempelvis tid för att införa positioneringsstandarden som nämns i 5 § i föreskrifterna.

Arbetet med att ta fram förslaget till föreskrifter har pågått i intervaller under en längre tid och under processen har kontakter hållits med SOS Alarm samt med mindre och större operatörer på den svenska marknaden. Ett tidigare förslag till nya föreskrifter skickades på remiss till anmälda tjänstetillhandahållare hösten 2007. En teknisk utredning om nödsamtal via IP-baserade telefonitjänster har också genomförts av PTS.

Relevanta synpunkter som framkom i tidigare remissrunda och i den tekniska utredningen har beaktats i det nuvarande förslaget till föreskrifter.

Mot bakgrund av det ovanstående gör PTS den bedömningen att några särskilda hänsyn inte behöver tas till små företag vid reglernas utformning.

7. Internationell utblick

Sverige är en av få medlemsstater i EU som har infört 112 som det enda nödnumret. I flera länder används 112 vid sidan av andra nationella nödnummer. I flera medlemsländer har de nationella alarmeringstjänsterna också svårigheter att lokalisera nödställda personer.¹¹ Europeiska gemenskapernas kommission (kommissionen) tar en aktiv roll i arbetet med 112. Inom EU pågår just nu en översyn av gällande direktiv (2002/22/EG) som rör samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster. Kommissionen har tagit fram ett nytt förslag till direktiv som håller på att behandlas inom EU. Vad gäller nödsamtal är syftet med förslaget att säkerställa en miniminivå av harmonisering inom detta område. Bl.a. föreslås en förstärkt skyldighet i förhållande till nuvarande reglering att överföra information till larmmyndigheter om lokaliseringssuppgifter. Således föreslås exempelvis i artikel 26 att medlemsstater ska säkerställa att lokaliseringssuppgifter tillhandahålls avgiftsfritt till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster för alla samtal till 112. Begreppet ”i den mån det är tekniskt genomförbart” föreslås därmed att tas bort.

I sitt arbete med harmonisering av nödsamtalsfrågor har kommissionen tillsatt en expertgrupp¹² som bl.a. ser över vilka uppgifter som tjänstetillhandahållare bör lämna till dem som ansvarar för samhällets alarmeringstjänst. Idag har medlemsländerna egna, unika lösningar för hur tjänstetillhandahållare förmedlar nödsamtal till alarmeringstjänsterna. Det finns också ett gap mellan skyldigheter i lagstiftning och det standardiseringsarbete som pågår inom ETSI¹³ och IETF¹⁴. Därför är ett av expertgruppens mål att presentera gemensamma operationella behov¹⁵ för alarmeringstjänster som kan gälla för alla medlemsländer. Från svensk sida deltar bl.a. PTS och SOS Alarm i expertgruppens arbete. Utöver detta så har kommissionen också påbörjat en årlig enkätundersökning för att följa upp hur införandet och utvecklingen av 112 fortskrider i respektive medlemsland.

---

¹¹ Se http://ec.europa.eu/information_society

¹² Expert Group on Emergency Access, arbetsgrupp som rapporterar till kommissionen

¹³ Se t.ex. ETSI EMTEL, <http://www.emtel.etsi.org/>

¹⁴ Se t.ex. IETF ecrit, <http://www.ietf.org/html.charters/ecrit-charter.html>

¹⁵ EGEA 07-02, Operational Needs for Access to Emergency Services

På europeisk nivå pågår för närvarande också ett arbete inom ramen för European Regulators Group (ERG) med att ta fram ett gemensamt ställningstagande för IP-baserad telefoni (Common Statement on VoIP). I detta arbete ses inte längre IP-telefoni som ett komplement till andra telefonitjänster utan IP-baserade telefonitjänster är nu så vanligt förekommande att de bör ha samma skyldigheter som andra telefonitjänster. Till exempel är en av rekommendationerna i ställningstagandet att tjänstetillhandahållare ska vara skyldiga att tydligt informera konsumenter om begränsningar i tjänsten. Detta skulle t.ex. kunna gälla möjligheten att ringa nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter. Sverige, genom PTS, stödjer detta förslag.

8. Information till konsumenter

PTS ser det som mycket viktigt att konsumenter informeras om vilka möjligheter och begränsningar en telefonitjänst har att ringa nödsamtal och tillhandahålla lokaliseringssuppgifter. Det huvudsakliga ansvaret för detta åligger tjänstetillhandahållarna som bör informera sina kunder i kundavtal och via informationsinsatser. Av informationen bör det tydligt framgå om det finns begränsningar eller särskilda förutsättningar för att kunna ringa 112 och om samhällets alarmeringstjänst per automatik kan lokalisera varifrån ett nödsamtal rings.

Detta är särskilt aktuellt för användare av IP-baserade telefonitjänster eftersom det för en del av dessa tjänster kan finnas begränsningar i att ringa nödsamtal och tillhandahålla lokaliseringssuppgifter. Detta gäller också för satellittelefonitjänster med vilka det såvitt PTS känner till överhuvudtaget inte går att ringa 112 utan att också slå ytterligare nummer. I PTS individundersökning för år 2007 avseende svenskarnas användning av telefoni och Internet¹⁶ framgår att endast två av tio användare av IP-baserade telefonitjänster vet om de kan ringa 112. Anmärkningsvärt är att 44 % uppger att de inte fått någon information om nödnumret 112 fungerar och att 30 % inte vet om de fått någon information.

Det ska dock klagöras att denna föreskrift reglerar vilken information en tjänstetillhandahållare ska lämna till samhällets alarmeringstjänst, inte vilken information som en tjänstetillhandahållare är skyldig att lämna till sina kunder. PTS har emellertid utfärdat allmänna råd avseende information om tjänstekvalitet (PTSFS 2007:1) som trädde i kraft den 1 oktober 2007. I de allmänna råden framgår vilka uppgifter om tjänstekvalitet som bör omfattas av tjänstetillhandahållarnas skyldighet att lämna information till myndigheten enligt 8 kap. 1 § första stycket andra punkten LEK. Den information om tjänstekvalitet som tillhandahållarna lämnar kommer PTS att redovisa på myndighetens webbplats för prisjämförelser.¹⁷ Tanken är att en konsument ska

---

¹⁶ PTS-ER-2007:26 Individundersökning 2007, Svenskarnas användning av telefoni och Internet.

¹⁷ Se – www.telepriskollen.se

kunna använda sig av webbplatsen för att informera sig om det, för en viss tjänst hos en särskild tjänstetillhandahållare, är möjligt att ringa nödsamtal via 112 samt om samhällets alarmeringstjänst automatiskt erhåller information om varifrån nödsamtalet rings. Det är också tänkt att en konsument ska kunna utläsa vilka begränsningar som kan finnas för olika typer av telefonitjänster avseende lokalisering av nödsamtal.

Utöver detta ger PTS på sin webbplats¹⁸ råd till konsumenter som funderar på att välja en IP-baserad telefonitjänst. Bland annat anges att man bör fråga sin tilltänkta tjänstetillhandahållare om det är möjligt att ringa 112 och om samhällets alarmeringstjänst kan se varifrån man ringer. Information och vägledning till slutanvändare ges även av Konsumenternas tele- och Internetbyrå¹⁹ (KTIB) som är en självständig organisation. KTIB ger opartisk och kostnadsfri information, vägledning och hjälp till tele- och Internetkonsumenter, bl.a. i frågor om IP-baserad telefoni och nödsamtal.

9. Tillsyn

PTS kommer att inom ramen för myndighetens tillsynsverksamhet kontrollera efterlevnaden av föreskrifterna. Här finns möjlighet att ta hänsyn till nya tjänstetillhandahållares behov av exempelvis tid för att införa positioneringsstandarderna.

10. Remiss

Samtliga anmälda tillhandahållare av allmänt tillgängliga telefonitjänster hos PTS får förevarande förslag till föreskrifter med konsekvensutredning på remiss. Förslaget kommer även att läggas ut på PTS webbsida. Arbetet med att ta fram förslaget till föreskrifter har pågått i intervaller under en längre tid och under processen har kontakter främst hållits med SOS Alarm med också med olika tjänstetillhandahållare. Ett tidigare förslag till nya föreskrifter skickades på remiss till anmälda tjänstetillhandahållare hösten 2004. Ytterligare ett förslag på nya föreskrifter skickades på remiss under hösten 2007. De synpunkter som framkommit från remissvaren har beaktats i det nuvarande förslaget.

11. Tidpunkt för ikraftträdande

PTS föreslår att föreskrifterna ska träda i kraft den 1 oktober 2008. Kraven i föreskrifterna uppfylls i viss utsträckning redan idag av tjänstetillhandahållare. Med hänsyn till detta och då det förslag på föreskrifter som skickades ut på remiss under 2007 nu har omarbetats behöver ingen särskild hänsyn tas till tidpunkten för ikraftträdandet. PTS kommer att informera om föreskrifternas ikraftträdande vid den

---

¹⁸ <http://www.pts.se/Sidor/sida.asp?SectionId=2133>

¹⁹ <http://www.ktib.se>

aktuella tidpunkten på sin hemsida. PTS gör bedömningen att det inte finns behov av andra speciella informationsinsatser.

12. Tidsåtgång som regleringen kan föra med sig

Som ovan framgår gäller idag PTS föreskrifter (PTSFS 2002:4) om förmedling av nödsamtal till samhällets alarmerings- och räddningstjänst. Dessa föreskrifter har meddelats med stöd av telelagen (1993:597) och teleförordningen (1997:399) som är upphävda. De nya föreskrifterna utgör en anpassning till LEK. Förslaget till nya föreskrifter om förmedling av nödsamtal och tillhandahållande av lokaliseringssuppgifter till samhällets alarmeringstjänst är avsedda att ersätta PTSFS 2002:4 och innebär en såväl språklig som materiell anpassning till bestämmelserna i LEK och till den tekniska utvecklingen på marknaden. Skyldigheten om medverkan till förmedling av nödsamtal är i sak densamma i LEK jämfört med telelagen, medan skyldigheten att tillhandahålla lokaliseringssuppgifter är en nyhet i LEK. Med hänsyn till att de nya föreskrifterna utgör en uppdatering av de redan gällande och då ganska stora delar av kraven i de nya föreskrifterna uppfylls av tjänstetillhandahållare idag är det PTS uppfattning att tidsåtgången för tjänstetillhandahållare att följa de nya föreskrifterna inte torde vara särskilt stor. Att införa rutiner och system för hur tjänstetillhandahållare ska underrätta samhällets alarmeringstjänst om störningar m.m. enligt 3 § i förslaget till föreskrifter tar viss tid i anspråk. Den tidsåtgång som regleringen kan föra med sig har också att göra med kraven i 5 § i föreskrifterna avseende positionering.

PTS har följt utvecklingen avseende tjänstetillhandahållares möjligheter att positionera nödsamtal och kan konstatera att positionering enligt positioneringsfall 1 kan genomföras. Nya tjänstetillhandahållare har infört positioneringsstandaren i sin verksamhet. PTS är medveten om att viss tid kan behövas för nya aktörer för att se till att positionering kan ske i enlighet med kraven 5 § i föreskrifterna. Som ovan nämnts kan PTS i sin tillsynsverksamhet ta hänsyn till detta .

13. Konkurrensförhållanden

PTS bedömer att aktuellt förslag till föreskrifter inte kommer att snedvrیدا konkurrensen mellan relativt små och större tillhandahållare. Inte heller bedöms föreskrifterna ha några större negativa effekter på konkurrensen mellan företag av samma storlek. Kraven som ställs i föreskrifterna uppfylls i ganska stor utsträckning redan idag av tjänstetillhandahållare.

14. Underrättelse för anmälan till Europeiska kommissionen

Enligt 6 § första stycket förordningen (1994:2029) om tekniska regler föreskrivs att en myndighet som avser fatta beslut om en teknisk regel i god tid ska underrätta Kommerskollegium om det förslag den har utarbetat. Bestämmelserna i förordningen ansluter till Sveriges internationella förpliktelser enligt bl.a. Europaparlamentets och

rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG, om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Av 6 § andra stycket i förordningen framgår att detsamma gäller om myndigheten ändrar sitt förslag till teknisk regel, om ändringen inte är obetydlig.

Enligt Kommerskollegiums föreskrifter om tekniska regler (KFS 2008:1) ska en underrättelse till Kommerskollegium enligt 6 § förordningen (1994:2029) om tekniska regler lämnas minst sexton veckor innan myndigheten avser att fatta beslut om den tekniska regeln. Det följer av andra stycket i denna paragraf att en ändring enligt 6 § i nämnda förordning inte är obetydlig om den innebär att krav läggs till eller skärps.

Underrättelse till Kommerskollegium av tidigare förslag till föreskrift gjordes den 27 juni 2007. De ändringar som har införts i det anmälda förslaget har dock lett till en skärpning av föreskriften. En ny underrättelse till Kommerskollegium för anmälan till Europeiska kommissionen gjordes därför den 11 april 2008.

Kontaktpersoner

Patrik Bystedt, 08-678 57 71 (sakfrågor)

Hanna-Lotta Nielsen, 08-678 56 13 (rättsliga frågor)